

ἐλλεῖπον τῷ φίλῳ καὶ τῆς τῶν ἴδιων κατασκευῆς, καὶ τῶν κοινῶν πράξεων· καὶ ἀν τέ τινα εὐ ποιῆσαι δέη, συνεπισχύει, ἀν τέ τις φόβος ταράττῃ, συμβοηθεῖ, τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, καὶ τὰ μὲν συμπειθῶν, τὰ δὲ βιαζόμενος, καὶ εὖ μὲν πράττοντας πλεῖστα εὑφραίνων, σφαλλομένος δὲ πλεῖστα ἐπανορθῶν. Α δὲ αἱ τε χεῖρες ἐκάστω ὑπηρετήσουσι, καὶ οἱ ὄφειλοι προσορῶσι, καὶ τὰ ὡτα προακρύσουσι, καὶ οἱ πόδες διανύττουσι, τέττων φίλος εὐεργετῶν γένενὸς λείπεται· πολλάκις δὲ, ἀ πρὸ αὐτῶν οὐδὲν ἐξειργάσατο οὐδὲν εἶδεν οὐδὲν ἤκουσεν οὐδὲν διηνύσε, ταῦτα ο φίλος πρὸς τὸ φίλος ἐξήρκεσεν. Αλλοι

§. 6. τῆς τῶν ἴδιων] Genitius referunt ad antec. πᾶν τὸ ἐλλεῖπον scil. πρᾶγμα. Sensus est: praefero est, seu, succurrerit cuique in opere, qua amicus prematur, siue in re domestica administranda siue in republica gerenda.

συνεπισχύει] Huc pertinet glossa Hesychii: συνεπισχύει, συμβοηθεῖ, quo mox utitur Xenophon. Hoc verbo saepe sic utitur Polybius, ut VI, 4, et alibi. Ern. Paris. I συμβοηθῶν.

ταράττῃ] Eleganter pro οὐ. In edd. vett. est ταράττει, vitiole.

συμπράττων] Ed. Cast. καὶ συμπρ.

βιαζόμενος] Edwards emendat συμβιαζόμενος.

§. 7. αἱ δὲ αἱ τε χεῖρες] Haec imitando sua fecit Dio Chrys. Or. III, p. 53, D: εἰ δὲ ὄφειλοι καὶ γλώτται καὶ χεῖρες ἀνθρώπων τῇ παντὸς ἄξιᾳ, etc. ubi ante καὶ γλώτται libratorum negligentia elapsum est καὶ ὡτα. Res clara cum e Xenoph., tamen multo magis ex iis, quae consequuntur ap. Dionem: καὶ διὰ μὲν ὡτῶν οὐκ ἀν τις ἀκύσται. — καὶ τῇ μὲν γλώττῃ etc. Rubrik.

οἱ ὄφειλοι] Articulum Ernestus recte restituit ex certissima Hindenburgii conjectura: nam proxima membra eundem habeant.

Xenoph. Mem.

διανύττουσι] Sic, non διανύττεσι, habent edd. Iunt., Ald., Bas., Steph. etc. Et sic Attici solent, ut plures monuere: nuper Koenigius ad librum de Dialect. p. 28. MS. Vindob. tamen pr. habet διανύττ. secundus διανύσι. Ern. Cf. ad Cyrop. I, 6, 5: II, 4, 32.

πολλάκις δὲ] Vulgo excidit δὲ. Hinc Stephanus coniiciebat legendum καὶ πολλάκις vel πολλάκις γὰρ. Posteriorem rationem, quae Porto quoque placet, comprobat Bessarionis interpretatio, Nonnumquam enim quaecunque quisque pro seipso non faceret etc. Nos cum Ernesto certiore lectionem Castal. et ed. Parisinae recepimus. Post τις omisit οὐ Florent. A.

πρὸ αὐτῶν] Ed. Paris. πρὸτερον, perperam. In marg. Steph. πρὸς αὐτῶν, haud male. Sic est de Rep. Lac. XV, 2 πρὸς τῆς πόλεως, pro salute ciuitatis. Caeterum ieruauit vulgataim, tantum αὐτῶν mutato in αὐτῶν, ut dudum Stephanus suasit. Sic et Vatic. I deinceps πρὸς τῷ φίλῳ ἐξήρκεσεν.

ἐξήρκεσεν] Observetur h. l. genuina vis aoristorum: amicus amici causa facere solet, quae ne pro se quidem quis facere solet etc. Longinus περὶ ὕψος scit. I in fin. τῷ ὕψος — δίκην σκηνῆ πάντα

H

διε-